

redeenkind.nl/pibor

TROUWEN IN RUIL VOOR KOEIEN

8 x 8 is 64... 9x8 is 72... Mina dreunt mee met de rest van de klas. Ze moet goed opletten, want het tempo ligt hoog. "Dit is niet moeilijk voor een meisje van jouw leeftijd", had de juf gezegd. "Dit moet je gewoon weten. Je bent een voorbeeld voor de jongere kinderen."

Mina doet haar best, maar het valt niet mee. Het is waar, ze is al twaalf. Maar de juf moet toch ook weten dat ze al lang niet op school is geweest? Door de droogte en de overstroming die erna kwam, had haar vader besloten dat ze hun land zouden verlaten en naar het binnenland zouden trekken. Daar was de grond hoger en waren ze veilig voor het water. De grond was wel minder vruchtbaar en haar vader moest hard werken voor weinig oogst. Ze hadden een hele tijd weinig te eten gehad. Meestal aten ze maar één keer per dag.

De gedachten van Mina gaan terug naar de plek waar ze woonde. Samen met haar moeder, vader, twee broertjes en jongere zusje. De tweede vrouw van haar vader woonde er ook met haar vier kinderen. Mina's oudste zus was net getrouwd en had hun huis verlaten. Mina miste haar erg. Saha was lang en mooi en haar vader had veel koeien voor haar gekregen. Mina miste haar lach en haar warme omhelzingen, maar het leven ging door. Ze hielp haar moeder met alle klusjes. Er moest water worden gehaald, ze werkten op het land en ze bouwde samen met haar moeder de hut waar ze 's nachts in sliepen. Ze was een tijdje naar de school geweest, maar moest er van haar vader weer af. Hij vond het onzin om meisjes naar school te sturen, volgens hem was dat een verspilling van geld en middelen. Meisjes waren er alleen om uitgehuwelijkt te worden. En dus bleef Mina thuis.

Tot die vroege ochtend, nu een paar weken geleden. Heel vroeg, vlak voor de zonsopgang, was ze wakker geschrokken. Er klonken boze stemmen buiten. Een man maakte ruzie met haar vader. Mina's moeder trok de kinderen tegen zich aan en samen kropen ze in een hoekje van de hut. Opeens sloeg het zeil van de hut opzij en stormde haar vader woedend naar binnen. Hij pakte Mina bij haar arm en zette haar aan de andere kant van de hut. "Hier blijven zitten", zei hij boos. "En de rest, eruit!" Mina's moeder duwde de andere kinderen de hut uit en Mina bleef alleen met haar vader. Haar vader had kort en afgemeten gesproken: "Je zus is teruggestuurd naar de familie. Ze had problemen in haar huwelijk en haar man wil haar niet meer. En dus komt ze hier en moet ik de koeien die ik voor haar gekregen heb teruggeven. Dat kan niet. Ik heb niet voldoende koeien om die man te betalen, dus jij gaat trouwen. Je trouwt met hem en wordt zijn derde vrouw. Mina's adem stakte. Trouwen? Zij? Maar ze wilde helemaal niet weg bij haar moeder!

"Nee", had er ineens geklonken. "Mina trouwt niet, ze is nog veel te jong. Ik wil het niet hebben." Mina had geschrokken opgekeken naar haar moeder die rechtop en met gloeiende ogen in de deuropening stond. Haar vader was sprakeloos, want niemand in het gezin sprak hem tegen. Alles wat haar vader wilde gebeurde. Maar nu niet meer. Haar moeder keek haar vader strak aan: "Ik zei nee, het gebeurt niet." Mina keek sprakeloos naar haar moeder en voelde hoe trots ze op haar was. Haar moeder kwam voor haar op. Ze zou niet trouwen! Nog niet.

Dit alles was nu een paar weken geleden. Haar vader was woedend geweest en had haar moeder geslagen. Daarna was ze met haar moeder en de andere kinderen weggestuurd uit het kamp van haar vader. Ze waren niet langer welkom. Samen met haar moeder had ze dagenlang gelopen. Ze had haar zusje getild en samen hadden ze een groot stuk van de bush doorkruist. Het was heet, ze hadden nauwelijks water en al helemaal geen eten. Maar haar moeder was vastberaden geweest. "We gaan terug naar mijn dorp", had ze gezegd. Daar gaan we naar mijn familie en wachten we af. "Doorlopen, we zijn nog maar een paar dagen daar vandaan." En Mina had gelopen, dagenlang liepen ze door de bush totdat ze eindelijk in de verte een ander kamp zag. Ze waren in Pibor, een klein dorp waar de broer van haar moeder woonde. Hij had veel koeien en een iets groter huis. Het dak was van golfplaat in plaats van plastic en er stonden zelfs plastic stoelen op de aangestampte grond. Mina's oom had net zo'n harde stem als haar vader. Hij was niet blij geweest hen te zien. Toch mochten ze naar binnen en gaf hij hun een plek om te slapen en een maaltijd per dag. Door zijn bescherming waren ze voorlopig veilig. In het dorp is een kleine school, voor meisjes. Daar zit Mina nu sinds kort op en ze doet haar best om alles bij te werken. Ze droomt ervan om naar de middelbare school te gaan en om daarna dokter te worden. Dan zou ze de mensen in haar dorp kunnen helpen. Zoveel van hen zijn ziek en ondervoed. Er is geen ziekenhuis en er zijn geen medicijnen.

8 x 8 is 64...9 x 8 is 72, opletten nu! Het is belangrijk dat ze zoveel mogelijk leert. Ze gaat laten zien dat ook voor meisjesschool belangrijk is. Mina recht haar rug en gaat verder met haar huiswerk. Met de vastberaden trek op haar gezicht lijkt ze erg op haar moeder.

Door: Simone Schoemaker

Manager Fondsenwerving en Bewustwording Red een Kind